

til Statsfinansernes Stilling fuldt forsvarligt at gaa til en Forhøjelse af den gældende Afgift af Spiritus, der, i Sammenligning med alle andre Kulturlandes, er meget lav. I den Dagsorden, som Folketinget vedtog den 9. Marts 1900, er det fra dette Tings Side tilkendegivet, at man betragter en Forhøjelse af Spiritusafgiften som den Skattereserve, man maatte ty til under en vanskelig finansiel Situation. En saadan Situation, der er hidført ved Udvidelse af Statens Op-gaver og forøgede Bevillinger blandt andet til humane og sociale Formaal, foreligger nu. Under disse Forhold finder Flertallet det naturligt og rimeligt at gaa til en Forhøjelse af Spiritusafgiften som et Led i den Finansplan, der gaar ud paa at tilvejebringe Balance i Statsbudgettet.“ „Gennem det Arbejde, Folketinget har sat ind paa at faa ombyttet Skat-ter, der hvilede paa Livsformødenheder, med Skatter, der en-ten ere baserede paa Indkomst og Formue eller ramme Luksus-forbruget og Nydelsesmidler af tvivlsom Værdi, har Tinget tydeligt angivet, i hvilken Retning det ønsker Skattelovgiv-ningen skal gaa, og det her omhandlede Supplementsforslag til den foreslaaede Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten til Staten strider ikke imod de Principper, der hidtil have været de raadende i Folketinget.“ „De Betæneligheder, man — rent bortset fra Spørgsmaalet om den finansielle Nød-vendighed — tidligere kunde have ved at gaa til en Forhøjelse af Spiritusskatten, have ikke i Nutiden samme Be-rettigelse. Spiritusforbruget er i relativ stærk Tilbagegang, og der er ingen Tvivl om, at Tilbagegangen i første Linie hidrører fra, at Spiritusnydelsen ikke længere er saa almindelig i de mange smaa Hjem som tidligere.“ — *Et Mindretal* (Gustav Bang, Jacobsen og Sigvald Olsen) maa modsætte sig den foreslaaede Forhøjelse af Spiritusafgiften og henviser i Øv-rigt til sine Bemærkninger i Betænkningen om Lovforslaget om en Ølskat. — *Et andet Mindretal* (Eduard Larsen, Mads Lar-sen og Rode) kan ikke tiltræde Lovforslaget. „Flertallet hæv-der, „at Spiritusforbruget er i relativ stærk Tilbagegang“, og at der ingen Tvivl er om, „at dette i første Linie hidrører fra, at Spiritusnydelse ikke længere er saa almindelig i de mange smaa Hjem som tidligere“. Denne glædelige Kends-gering ændrer imidlertid intet ved det utvivlsomme Forhold, at Brændevinsforbruget — omend relativt formindsket — stadig for den allerstørste Del ligger i de mange smaa Hjem, og at en Forhøjelse af Brændevinsafgiften følgelig i udpræget Grad er en Skat paa den mindst velstillede Del af Befolk-ningen. Naar Alkoholforbruget i de velstillede Befolkningslag ikke samtidig merbeskattes, bliver denne Form for Beskat-ning end yderligere ubillig.“ — Endelig udtaler *et tredje*